

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

42

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

232.R.005

DE 232 GAAT AAN DE HAAL

(ZIE BLADZIJDE 13 EN 14)

PHIL DAMBLY

DAT IS * * * * * * * * * * * * * MOED

DERTIG passagiers hadden plaats genomen in een « Constellation », die de verbinding Frankfort-Londen verzekerde. Onder de reizigers bevonden zich talrijke vrouwen van militairen met hun kinderen. Plotseling geraakte de rechtermotor van het vliegtuig boven de Noordzee in brand.

Een ramp bleek onafwendbaar. Onder de moeders ontstond er paniek. Op dat ogenblik bleek een van de Engelse passagiers een echte kindervriend en een uitstekend amateurklown, die de aandacht van de kinderen en de moeders kon afleiden.

— Indien het vliegtuig op zee neerstrijkt, zal ik een kikvors in het water vangen! beloofde hij de kinderen. Intussen mogen jullie van mijn bonbons eten. Pak maar vast!

De vriendelijke Engelsman slaagde er in de passagiers bezig te houden tot op het ogenblik dat de piloot met zijn toestel zonder al te grote schade kon neerstrijken op het klein hulpvliegveld van Rochfort, aan de monding van de Theems. Toen men de reiziger, die door zijn goed humeur de paniek had verhinderd, wilde danken, vond men hem niet meer terug. Hij was heel discreet verdwenen.

Dat is echte moed: schrik hebben zoals iedereen, en het tóch niet laten blijken. Integendeel, de anderen hun kalmte laten bewaren of doen terugvinden door zijn eigen koelbloedigheid.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Henry Georges, Horpmaalstraat, 3, Veulen (Limburg), *verwacht de postbode met nieuws van Kuifjeslezers die zich interesseren voor sport en film.*

Frans Raman, Rodenbachstraat, 75, Rumbeke, *(heeft onlangs zijn moeder verloren) en zoekt pennevrienden uit Vlaanderen.*

Monique Blind, Alx. Battelaan, 1, Maastricht, Holland, *(twaalf jaar oud) zou graag korresponderen met een Frans meisje. Monique houdt veel van sport.*

Tom Smeulders, Seroe Loraweg, 91, Curaçao, *zou graag zegels, briefkaarten en Kuifje's punten willen ruilen.*

Go Tjong Hie, Djalan Djambu, 47, Djakarta (Indonesia), *zou graag postzegels willen ruilen met Kuifjeslezers uit België, Frankrijk, Belgisch Congo en andere werelddelen. Voertaal Nederlands of Engels.*

Etienne Neefs, Overstraat, 2, Veltem (Brabant), *zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van 18 à 19 jaar uit België, Nederland of Duitsland.*

Mary Videler, Blauwehandstraat, 28, Bergen op Zoom (Nederland) *zoekt een korrespondentievriendin uit Brussel, die Nederlands spreekt en houdt van zwemmen en tekenen. Mary is dertien jaar oud.*

Jeannine Van Rampelbergh, Goede Luchtwijk, 32, Zellik (bij Brussel), *zoekt een pennevriendin van dertien à veertien jaar. Jeannine houdt veel van lektuur en belooft alle briefjes uit om het even welk land te zullen beantwoorden.*

BERICHT AAN ONZE PENNEVRIENDEN

JONGENS en meisjes uit het buitenland worden verzocht hun volledig adres steeds in drukletters op hun brief aan te duiden.

Wanneer een Belgisch of Hollands adres min of meer onleesbaar is, kan onze redaktie meestal wel raden hoe het juiste adres luidt, voor buitenlandse adressen is dit moeilijker.

Dus, beste jongens en meisjes uit het buitenland, schrijf altijd jullie naam en volledig adres in drukletters.

ESPERANTO

Celine Michielsen, van Borgerhout (Antwerpen) zou graag in « Kuifje » een esperantokursus zien verschijnen. Over esperanto willen wij met plezier wel eens een dokumentatieartikel publiceren, maar een kursus, dat is niet mogelijk.

EEN IDEE VOOR JE KERST- EN PAASVAKANTIE

IK heb een heerlijke vakantie gehad en acht dagen bij een korrespondentievriend te Roermond doorgebracht, zo schrijft ons Karel Moelants, van Antwerpen, en hij gaat verder: « Mijn vriend Rob heeft lieve ouders, en hij is op zijn beurt naar Antwerpen gekomen. Wij hebben alle musea en het stadhuis bezocht, en volgend jaar herhalen wij dit. »

Een dergelijk briefje doet mij buitengewoon veel genoegen, want het is het beste bewijs dat uit deze korrespondentierubriek echte vriendschapsbanden over de grenzen tussen Kuifjeslezers ontstaan en dat het niet bij woorden blijft, maar dat zij als leden van eenzelfde familie met elkaar in kontakt willen komen en ook bij elkaar enkele vakantiedagen gaan doorbrengen. Dat is prima! Ik zet er alle Kuifje's vrienden, die reeds een goede korrespondent hebben gevonden, toe aan, van nu reeds afspraakjes te maken voor ruilvakanties met Kerstmis of Pasen.

Natuurlijk dienen eerst en vooral de ouders het hiermee eens te zijn.

Het GOUD van SNAKE RIVER

Martino gaf aan onze twee vrienden de ware identiteit van Harrisson. Hoe zouden ze deze laatste klein krijgen ?

De list van Hickok

1 EEN ogenblik bekeek Buffalo Bill zijn luitenant verrast. Dan verhelderde zijn gelaat en hij antwoordde : « Ik geloof dat ik het gesnapt heb, Bill, maar leg de zaak toch maar eens uit. » — « Het is heel eenvoudig. Stel je voor dat er een postkoets van Twin Falls naar Fort Sunter vertrekt met een dik pak bankbiljetten en enkele goudstaven. De weg is eenzaam en voor rovers best geschikt om er zich in hinderlaag te leggen. » — « Ja, inderdaad. Maar over het algemeen krijgt zo'n koets een gewapende escorte. » — « Niet altijd. Voor het laatste goudkonvooi naar Jacksonville waren er slechts twee begeleiders. De sheriff meende dat geen enkel rover zou veronderstellen, dat er in deze koets goud aanwezig was. » — « Goed, maar dan moeten wij ook nog twee begeleiders vinden, waarin wij volledig kunnen vertrouwen hebben en die van geen kleintje vervaard zijn. »

2 OM de lippen van Hickock verscheen een triomfantelijk lachje... « Ik heb precies wat wij nodig hebben en dat te Twin Falls zelf. Ik ken hier twee jonge, eerlijke kerels die niet beter vragen dan ons een handje te helpen ! » — « Wel, haal ze dan ! » riep Buffalo Bill vrolijk. Een uur later keerde Hickok in het hotel terug, vergezeld door twee jonge kerels met een open en sympatiek gelaat. « Hier zijn ze, baas! zei Hickok. Dat is Johnny Wilson et Pat Clark. Ze weten waarover het gaat en ze zijn akkoord ! »

3 BUFFALO BILL lachte, want het entoesiasme van zijn luitenant beviel hem opperbest. « Ik meen te weten waar Carver de koets zal aanvallen, vrienden, zei hij zich tot de twee vrijwilligers wendend. Op dertig mijlen van Fort Sunter loopt de weg tussen de hoge steile rotsen. Het is een ideale plek om reizigers of postkoetsen te overvallen. Jullie begrijpen wel dat de diligence geen goud vervoert, jullie hoeven zich dus niet te weren. Hickok en ik zullen tussenbeide komen alvorens de bandieten de list doorzien ! »

4 WILSON en Clark knikten. Zij droomden er reeds lang van Carver en zijn bende een lelijke poets te bakken. Nadat zij met Cody en Hickok het plan tot in de details besproken hadden, slopen zij ongemerkt het hotel uit. Hickok liep naar het dichtstbije saloon...

5 HIJ bestelde een glaasje en knoopte een gesprek aan met de herbergier. Bill Hickok leidde het gesprek spoedig op de aanslag welke die morgen gepleegd was op Martino en hij vond het zonderling, dat de outlaws de wet konden spellen te Twin Falls. « Ik vraag mij trouwens af of die bandieten niet zullen trachten volgende woensdag een nieuwe slag te slaan? » De herbergier bekeek Bill nieuwsgierig en deze laatste vertelde dat hij vernomen had, dat er woensdag 50.000 dollar naar Fort Sunter zouden vervoerd worden en dat zonder escorte, omdat men de bandieten niet op het spoor van die kostbare lading wou brengen...

6 DE herbergier luisterde gretig, maar hij was niet alleen. Nauwelijks was er sprake van goud en van de diligence of een personage, met de kop van een roofvogel, naderde de toonbank. Toen hij genoeg wist, verliet hij de herberg. Voor Hickok liep dus alles naar wens. Hij betaalde zijn glas en keerde langzaam naar zijn hotel terug. Op ditzelfde ogenblik galoppeerde de onbekende van de herberg reeds naar een kleine hut, gelegen bij de ingang van Twin Falls. Het nieuws dat hij zoeven gehoord had gaf hem vleugels...

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR KMac

EVEN LATER...
Ik rammel van honger!
En geen lobe buit op zak!

Hebben jullie honger, heren?... Sta me toe jullie voor het avondmaal uit te nodigen. Ik ben alleen en het zal mij aangenaam wezen enkele uren in jullie gezelschap te mogen doorbrengen.
Ha... Heu... Dat is heel vriendelijk..

Ik ken hier in de omgeving een klein, maar puik restaurant!
Hum!... Fijn...

EN LAAT IN DE NACHT...
De klaroen... Hik!... blaast ten aanval... Hik!... Taratata!...

En zo'n leventje hebben wij in het leger iedere dag! Een echt rijkemans leventje!
TLALA-LALA

WIJ LATEN ONS BIJ HET LEGEL INLIJVEN!
Wat zullen we plet maken!
Onderteken hier!

EN DE VOLGENDE DAG ONDER DE ZENGENDE ZON VAN DE WOESTIJN...
Een, twee! Een, twee!

Wel, mijn beste vriend, nu hebben ze ons lelijk in de loeren gelegd...
STILTE IN DE RIJ!

EN INTUSSEN...
Waar ben ik?

Mijnheer ligt in zijn bed... Mijnheer is flauw gevallen... gisteravond bij de telefoon...

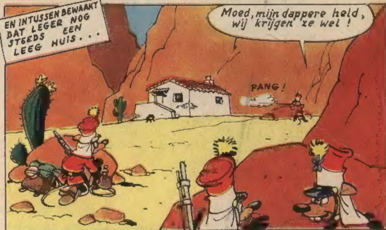
uigen dat Anthraciet een bandiet is. Helaas zonder sukses...

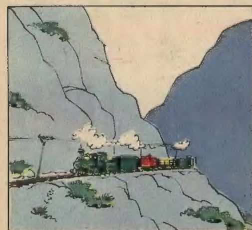

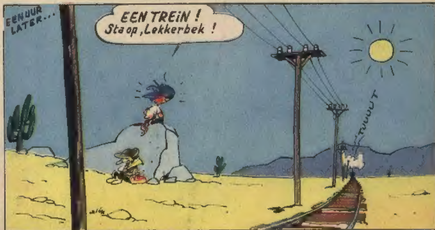

(Wordt voortgezet.)

ROOD

OP DE

IN alle landen ter wereld bestaan er verkeersreglementen en het is van deze reglementen dat de algemene veiligheid afhangt. Je kent onze wegen en je kent ook de talrijke bordjes met verschillende verkeersseinen, die langs de wegen en in de straten zijn opgesteld. De automobilist die een reis maakt in eigen land of in de vreemde bestudeert de kaart en kijkt ook naar de wegwijzers en andere bordjes die hem de juiste weg aanduiden.

Wist je dat er ook voor het luchtverkeer speciale reglementen bestaan die stipt in acht moeten genomen worden ? Men denkt meestal dat de hemel ruim is en ieder vliegtuig zijn eigen route kan kiezen.Dit is echter niet het geval. Het luchtnet overspant miljoenen kilometers en de reglementen, voor dit verkeer opgesteld, zijn internationaal geldig. Op het net bevinden zich de posten van de ATC of Air Traffic Control. Zij regelen het verkeer. Zij ontvangen al hun inlichtingen van de kontroletorens van de vlieghavens, van de bureaux voor het luchtverkeer en vanzelfsprekend ook van de vliegtuigen tijdens hun vlucht. Al deze inlichtingen worden gecoördineerd en het is aan de hand van deze inlichtingen dat de ATC de reisroute van ieder vliegtuig opstelt. Deze moeten nauwkeurig opgevolgd worden, anders zijn er botsingen te vrezen. Om ieder risico uit te schakelen, gaf men de verschillende luchtwegen een bepaalde kleur : groen, rood, barnsteenkleurig of blauw.

De wegen die van het oosten naar het westen lopen zijn groen of rood al naar gelang zij een hoofd- of secundaire weg zijn. De wegen van het noorden naar het zuiden zijn barnsteenkleurig of blauw. Op de groene wegen vliegen de vliegtuigen van oost naar west op een bepaalde hoogte en deze hoogte is steeds een paar getal, bv. 2.000 voet, 4.000 voet. Zij die naar het oosten vliegen, blijven op onpare hoogte, bv. 3.000 voet, 5.000 voet. Op de rode wegen moeten de vliegtuigen die naar het westen vliegen pare hoogte aanhouden en onpaar naar het oosten. Op de barnsteenkleurige en blauwe wegen vliegen de toestellen naar het zuiden op pare hoogte en onpare hoogte naar het noorden toe. Dat schijnt misschien erg ingewikkeld, maar in werkelijkheid is dit niet zo.

De voorrang of prioriteit moet op

LICHT

LUCHTWEGEN

de luchtwegen stipt in acht genomen worden. De groene wegen hebben de voorrang, dan komen de barnsteenkleurige, dan de rode en daarna de blauwe. Een klein voorbeeld : wanneer een toestel op een barnsteenkleurige, op een rode of op een blauwe weg vliegt en een groene weg kruist, dan moet het 500 voet hoger stijgen. De vliegtuigen op een blauwe weg moeten 500 voet stijgen als zij om het even welke andere weg kruisen.

Twee radiostations gelegen aan ieder uiteinde van de weg, zenden golven uit in het midden van iedere luchtweg. De piloot van het vliegtuig moet zich rechts van de uitgezonden golf houden. De golf zelf bestaat uit twee over elkaar lopende radiotelegrafische naamseinen, bv. de letter A (.—) en N (—.). Ze smelten samen tot een gelijklopende klank in het centrum van de luchtweg. Om te weten of hij nog steeds de goede richting heeft, vliegt de piloot af en toe in deze zone. Hij mag er echter niet lang blijven.

Alvorens op te stijgen moet de piloot aan de dichtstbije ATC-post zijn reisplan en bovendien enkele essentiele inlichtingen meedelen, zo o. a. : het model van zijn toestel, het einddoel van de reis, de hoogte, de snelheid, de brandstofvoorraad, het uur van vertrek en aankomst, het radio-equipement. Dank zij deze inlichtingen gegeven door de vliegtuigen zelf, de grondige kennis van het verkeer op deze luchtlijnen en de meteorologische waarnemingen, kunnen de ATC-posten de veiligheid van de vliegtuig waarborgen. Wanneer de reisroute stipt gevolgd wordt en de piloten steeds kontakt houden met de ATC-posten, zijn de botsingen uitgesloten. Een vliegtuig in nood is nog steeds geen « verloren » vliegtuig. Je moet weten dat een vliegtuig nooit alleen vliegt. Op de grond waken honderden mensen over zijn veiligheid.

Deze twee vliegtuigen komen niet met elkaar in botsing, dank zij de radiostations die hen leiden en bepaalde golven uitzenden aan weerszijden van de luchtweg. Het ene toestel (bovenaan) hoort de lettre A (.—), het tweede (onderaan) de letter N (—.).

KUIFJE IN DE T.V.

WELDRA

EEN NIEUWE T.V.-STRIP : DE SCEPTER VAN OTTOKAR

VAN HERGE

WE hebben talrijke brieven en telefoontjes gekregen van lezers, die ook TV-kijkers zijn, en graag willen weten wanneer en met welk verhaal de reeks van de TV-strips zou worden verder gezet. We kunnen hen thans melden dat op zondag 17 november door de Vlaamse Televisie een reportage zal uitgezonden worden over de tekenaar Hergé en zijn studio aan de Louisalaan te Brussel. Deze reportage is dan meteen de inleiding van de nieuwe TV-strip « De Scepter van Ottokar », waarin Kuifje en de twee drollige politiemannen Janssen en Janssens de hoofdrollen vertolken. De eerste dagelijkse uitzending van deze nieuwe strip zal dinsdag 19 november op het scherm verschijnen. Dit verhaal van Hergé werd gefilmd en gesonoriseerd in samenwerking met de Radio Télévision Française van Parijs, die deze stripfilm in het kader van haar jeugdprogramma's ook zal uitzenden. Niettemin heeft de RTF zich als coproducer akkoord verklaard de primeur van dit nieuw verhaal af te staan aan de Vlaamse Televisie, die de pionier van dit nieuwe TV-tekenstripgenre is geweest.

Op technisch gebied werd er heelwat verbeterd. Er werd meer tijd over gezet, er werkten meer specialisten aan mee, het aantal bijkomende tekeningen en gags heeft een voor de strip-reeks enorm cijfer bereikt. Niets werd onverlet gelaten om van deze eerste Kuifje's strip een film van internationale klasse te maken.

Al wie thuis een TV-toestel heeft, vergete dus niet van zondag 17 november af, op het in de dagbladen meegedeeld uur, in te schakelen op de Vlaamse Televisie voor het volgen van de nieuwe TV-strip « De Scepter van Ottokar » van Hergé met Kuifje in de hoofdrol. Zoals met al de vorige films van Suske en Wiske zal ook nu weer iedere zondagnamiddag een wekelijkse heruitzending van de dagelijkse strips worden gegeven. Wie ze in de week niet kan volgen, mag de tweede gelegenheid niet laten voorbijgaan. En wie ze iedere avond wel heeft gezien, zal er zeker veel plezier aan beleven zijn vrienden uit te nodigen om nogmaals van de heruitzending te genieten.

SIGNOR Spaghetti GIDS

door D. ATTANASIO

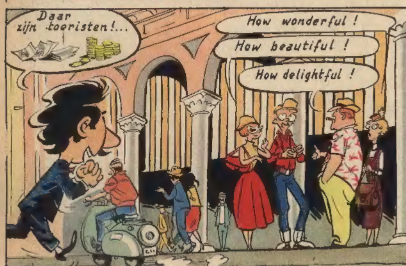

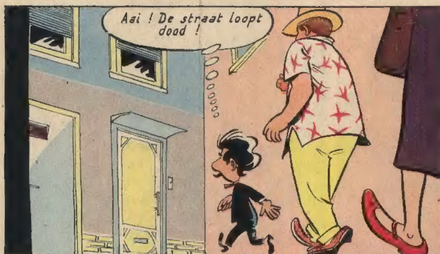

Ik ga rechtdoor, dan zal ik niet verdwalen . . .
KLIK

De oudste bioskoop van de stad, gebouwd in de Middeleeuwen . . .
What ?

De sluitsteen van een riool in zuivere renaissancestijl . . .
Hey ! Ik niet snappen !

Wat, jij snapt het niet ?...
Yes ! No !...

Bravo ! Dan gaan we voort !

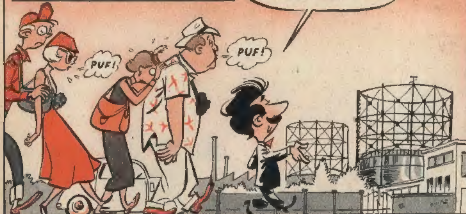

Aai ! De straat loopt dood !

Kom maar binnen, dit is een historisch gebouw . . .

Het is hier dat maarschalk Antipasto, in 1620 . .
Maar, mijnheer . .

Wij verlaten het huis door de achterdeur . . .
Maar . . . Maar . . .
Ho ! Good !
KLIK

Wat doe je nu eigenlijk ? Dit huis werd toch gebouwd in 1950 . . .
Moei je er niet mee !
GEBOORTEHUIS VAN MAARSCHALK ANTIPASTO (1620) TE BEZOEKEN MITS BETALING
2

Volgende week : TANTE ZENOBIE

SPEEL MET ONS MEE!

TOVERVIERKANTEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

VAN links naar rechts en van boven naar onder dezelfde woorden. Maar opgelet : op de vierde lijn en ook op de zevende lijn komen drie verschillende woorden, tellende elk *vier* letters.

1 Lange grassoort in vochtige streken. - Vergoeding voor verricht werk.
2 Gedachte, mening, inval. - Vruchtbare plaats in de woestijn
3 Eén keer. - Hoofdstad van Noorwegen.
4. Proef om de bekwaamheid te bepalen. - Vinger van de voet. - Wordt gebezigd voor de moderne reklameverlichtingen.
5. Duitse rivier die de stad Hamburg besproeit.
6. Laag water.
7. Getekend ontwerp van een gebouw. - Ontkenning. - Ernestus Verkort
8. Meisjesnaam. - Vulkaan op Sicilië
9. Veel voorkomende meisjesnaam. - Gauw
10. Kregen we bij onze geboorte. - Iemand die aarzelt

DE ZONEN VAN LAMBIK

OMWILLE VAN DE HOND

JANTJE vertelde entousiast over al het plezier dat hij had gehad in het zomerkamp, waar hij de vakantie had doorgebracht. En hij was er zo vol van, dat zijn ouders eigenlijk wat teleurgesteld waren, omdat hij helemaal geen heimwee had gehad.

— Waren jullie niet vreselijk verlangend om naar huis te gaan ? vroeg zijn vader gespannen.

— Och, zei de jongen peinzend, eigenlijk niet.

En na een poosje

— Toch waren er wel jongens, die blij waren, dat het kamp afgelopen was. Maar, die hebben een hond thuis !

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE GIERIG?

WAT gierig zijn is weet iedereen en de gierigaard hoeven we niet meer voor te stellen. Sympatiek is de gierigaard niet.

	Ja	Neen
1. — Je geeft zo weinig mogelijk uit ? . . .		
2. — Je geeft nooit een aalmoes ? . .		
3. — Aan de geschenken die je geeft kan men merken dat ze niet veel gekost hebben ?		
4. — Je stopt je zakgeld dat je krijgt in je spaarpot ? . .		
5 — Je zet je spaarpot op een plaatsje dat jij alleen kent ?		

	Ja	Neen
6. — Je vindt het buitengewoon plezierig je geld te tellen ? . .		
7. — Je zegt dat je geen geld hebt, alleen maar om te verhinderen dat je iets zoudt moeten geven ?		
8. — Je haast je je snoepgoed op te eten om het niet te moeten delen ?		
9. — Je gaat liever te voet dan geld uit te geven voor een tram of bus ?		
10. — Je verkiest het voor gierigaard te worden uitgescholden, dan ook maar een kleinigheid voor een of ander doel af te staan ?		

DE REKLAME

— U adverteert dat u een kostuum maakt, terwijl men er op kan wachten. Is dat zo ?

— Zeker, mijnheer, wij nemen u de maat, dan gaat u naar huis en wacht tot wij er mee klaar zijn

GEEN ZORGEN

Bergklimmer En als het touw nu eens moest breken ?

Gids : Maak je maar geen zorgen, ik heb er thuis nog hopen liggen.

FOEI !

Een boer zond aan de burgemeester van zijn dorp twee schone hespen ten geschenke.

De burgemeester zag verwonderd op tegen dit zo mild geschenk en zei tot de jongen die hem de hespen bracht :

— Wel, dat kan ik niet aanvaarden, dat is waarlijk al te veel, mijn beste jongen

— Ja, dat zei moeder ook, antwoordde de jongen, maar vader wederlegde daarop : « Men kan nooit weten, waar en wanneer zulk een grote deugniet ons van dienst kan zijn ! »

GOED GEMIKT

— Moeke het water in 't aquarium is vuil. Ik zou 't willen verversen. Ik zal de viskens in een emmer zetten en mag ik het water door het venster op straat gieten ?

— Ja, manneke, maar zie goed waar dat ge het giet hé.

— Ja, moeke

Vijf minuten nadien.

— Moeke, ik heb goed gezien, zulle. Ik heb het juist op nen meneer zijn hoofd gegoten.

EEN NIEUWE WERELDKAMPIOEN

DEZE kleuter loopt als Roger Moens. Wil hij het wereldrekord kloppen ? Misschien. Als je de cijfers van 1 tot 63 met elkaar verbindt, weet je het.

OPLOSSING VAN HET KERKRAAM VAN VORIGE WEEK

1. MECHELEN 4. KLOKHUIS 7. REGENJAS
2. EIGENDOM 5 AFRIKAAN 8. EZELSDOM
3. TORENUIL 6. ROEMENIE 9. NAPOLEON

En als men de beginletters van de woorden op een rijtje plaats leest men : « MET KARREN »

— Hm ! Een pikant parfum !

BINNEN DRIE WEKEN ONZE GROTE PRIJSVRAAG!

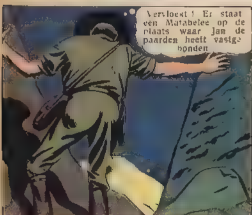
BADEN POWELL

ZUID RHODESIA, 1896. B.-P. werd als luitenant-kolonel naar Zuid Rhodesia gezonden om de opstand van de Matabelees te onderdrukken. Hij wordt te Bulawayo ontvangen door generaal Frederick Carrington en ontmoet er de Zoeloe Jan Grootboom. Het is met deze laatste dat B.-P. een verkenningstocht maakt. Hij wordt door de Matabelees ontdekt en achtervolgd.

De 232 gaat aan de haal...

HENK, kom terug en speel hier! Je weet wel dat vader je verboden heeft op de sporen te lopen. Als hij verneemt dat je ongehoorzaam bent geweest, zal hij boos zijn. Hij is vandaag al zo slecht gemutst, hoor je dat niet?

Roosje Leemans, de grote zus van Henk, zette haar waterketel neer en liep naar de sporen om de kleine jongen er weg te halen. Ze greep hem krachtig bij de arm en trok hem mee tot bij het washuis, waar zij de grote was deed.

— Speel hier met je emmer en je bal en loop niet meer weg, begrepen?

Dat vader Leemans die dag slecht gemutst was, kon men zeer duidelijk horen. Het groot venster van zijn bureau stond open en men kon ieder woord verstaan.

— Rik Maes, je houdt me voor de aap, schreeuwde Leemans. Gisteravond moest de « 232 » klaar zijn en niet nu! Je hebt de gewoonte met de lokomotieven steeds na het bepaald uur klaar te komen, maar ik zal een verslag opstellen voor de spoorwegmaatschappij, versta je dat?

— Maar chef, ik werkte heel de nacht aan die machine. Ik heb alle verwarmingsbuizen moeten demonteren. Ze zaten vol vuil. Weet je wel hoeveel werk het vraagt de buizen een na een te demonteren? En dat was nog niet alles! Het was een vreselijk werk, geloof me.

— Ik weet slechts één ding : de ingenieur die de machine inspecteerde, voorzag dat er zes uren werk zouden aan zijn. Zes uren, maar jij hebt er twintig over gedaan. Wel, kan je mij zeggen wat dit betekent? Ofwel ken je je stiel niet, ofwel ben je een luiaard, een van de twee. Sedert gisteravond krijg ik het ene telefoontje na het ander van de direktie. Men heeft de lokomotief dringend nodig. In het rangeerstation staan een heleboel wagons die nog vandaag moeten ter bestemming komen en ze hebben geen lokomotief... Dat wil zeggen, ze wachten op de « 232 » die jij moest klaar maken!

— Wel, ze is nu gereed! Het vuur is ontstoken en de ketel staat reeds onder druk en als je een rapport wil maken, dan doe je het! Dat zal dan je derde rapport zijn. Voor mij is dat heel erg, want op grond van dat derde rapport kunnen ze me aan de deur walsen! Je weet dat ik bij mijn oude moeder woon en zij niemand anders heeft...

— Ik maak mijn verslag en het zal gepeperd zijn, daar kan je van op aan! Ik heb er genoeg van steeds standjes te krijgen omdat jij niet vlug genoeg werkt!

Op dit ogenblik huilde er een stoomfluit. Roosje stormde naar buiten en riep :

— Henk! Henk! Wat doet je nu?

De lokomotief die voor het groot atelier stond, gleed eerst langzaam over de sporen, dan echter ging ze vlugger en vlugger en spoedig was ze een heel eind van de werkplaats verwijderd. Met haar handen nog vol wit zeepschuim, kwam Roosje het kantoor binnen.

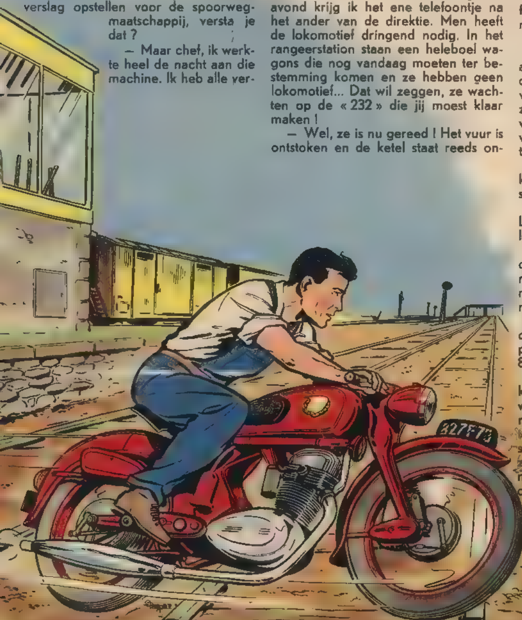
— Henk is op de lokomotief geklommen... Al spelend heeft hij waarschijnlijk de remmen getrokken...

— Alle duivels! bulderde vader Leemans. Hij sprong buiten op de hielen gevolgd door Rik Maes.

Maar het was reeds te laat. In een dikke rookwolk verdween het stalen monster achter het struikgewas. Leemans en Maes oogden de lokomotief na.

— Ze rijdt recht naar spoor twee. dat betekent dat ze te pletter zal lopen op de goederentrein van 13 u. 8 min.

— Vlug rijdt ze niet, ze zal wel enkele minuten nodig hebben om het volgend station te bereiken. Telefoneer naar het baanhuisje om wissel veertien te trekken, dan komt de « 232 » op spoor drie terecht. Om dit uur kan ze op spoor drie beslist twintig kilometer rijden zonder iets of iemand te ontmoeten.

DRAAI OM

De 232 gaat aan de haal...

VERVOLG VAN BLADZIJDE

EN dan? zei Leemans, met verstikte stem, die lokomotief kan beslist enkele uren rijden, vermits de ketel onder stoom stond en alles gereed was voor een lange reis. Henk is verloren... verloren...

— Laat me begaan, chef. Ik heb mijn motorfiets bij en kan daarmee 120 per uur rijden. Ik zal trachten de lokomotief in te halen en tot staan te brengen

Zonder een antwoord af te wachten sprong de jonge werktuigkundige op zijn motorfiets en reed als een duivel de steenweg op. Terwijl vader Leemans telefoneerde naar het baanhuis, wiste Roosje met de tip van haar schort een traan weg en dacht :

« Rik is toch een brave, dappere jongen... en erg vriendelijk... »

Rik dacht intussen nog slechts aan één ding : die stalen reus inhalen en tot staan brengen

« Ik neem de weg van de Drie Molens, mompelde hij bij zichzelf. Die is slecht, maar veel korter. Jongens, dat wordt een echte rodeo ! »

Zonder te vertragen, zwenkte hij naar links en verdween weldra in een kleine, slijkerige weg tussen de velden.

« Ik hoop dat de baanwachter de wissel op tijd kon trekken en de «232 » nu op spoor drie rijdt. Als ik voor de lokomotief op het bruggetje van Hoevesteen ben, kan ik de jongen redden... »

In razende snelheid reed Rik over de kanaalbrug en kwam dan opnieuw op de grote steenweg. Sneller en sneller reed hij en steeds weer moest hij auto's overhalen. De wind beet hem nijdig in het gelaat. Op een kilometer van Hoevesteen, liep de weg evenwijdig met het spoor. Zonder zijn vaart te vertragen, keek Rik naar de spoorweg en slaakte een zucht van verlichting. De « 232 » was nog niet in het gezicht. Heel waarschijnlijk zou hij voor de lokomotief op het bruggetje zijn. Ginds zag hij de smalle metalen brug reeds, die daar over de spoorweg ging.

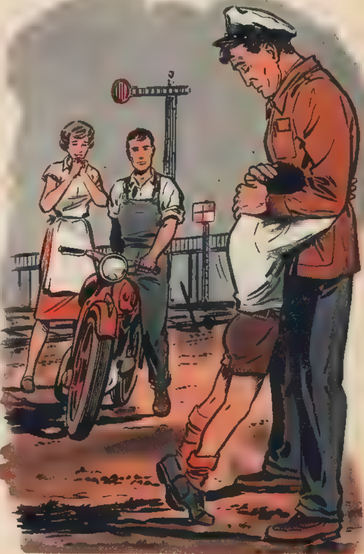
Rik vertraagde zijn vaart, remde en stopte aan de voet van de smalle, stenen trap, die naar het ijzeren bruggetje liep. Hij liet zijn motor in een droge gracht glijden en stormde vierklauwens de trap op. Toen hij op het bruggetje was, zag hij de « 232 » aankomen. Hij klom over de brugleuning Zijn hart klopte als een smidsehamer en het was alsof zijn borst uiteen zou springen. Het was een dwaasheid en hij liep veel kans de nek te breken Toch zou hij het er op wagen, want indien de lokomotief nog veel verder reed, betekende dit dat Henk er niet meer levend zou uitkomen. En, niet alleen het leven van de kleine Henk was in gevaar, maar ook dit van tientallen reizigers, die met de trein uit de tegenovergestelde richting kwamen en niet wisten welk gevaar hen boven het hoofd hing. Gelukkig lag het bruggetje niet hoog boven het spoor en het scheen ook alsof het stalen monster zijn vaart had vertraagd. Op het ogenblik dat een grote rookwolk achter hem opsteeg, sloot Rik de ogen en sprong

Hij voelde een vreselijk schok, een schok die hem half verdoofde en hij had de indruk dat hij in een zwarte diepte tuimelde. Plotseling voelde hij een ijzeren staaf en hij klemde er zich krampachtig aan vast. Plat tegen het staal gedrukt en met ingehouden adem, kroop de jongeman naar voren en bereikte de hoge stuurhut van de lokomotief. Na enkele sekonden slaagde hij er in het stalen monster te remmen en tot stilstand te brengen. De inspanning was te groot geweest, hij wankelde en zakte neer op het lichaam van een kleine, bewusteloze jongen...

* * *

EEN uur later sloot vader Leemans zijn zoon en de moedige redder in de armen. Henk was nog diep onder de indruk van zijn dramatisch avontuur, maar had voor de rest geen schrammetje. Vader Leemans kon zijn tranen niet weerhouden en diep ontroerd zei hij :

— Rik, je bent een dappere jongen ! Je bent een flinke jongen ! Ik dank je van harte.. Over dat verslag dat ik zou maken, spreken wij niet meer. Ik zal echter wel aan de direktie schrijven... Ik vraag de plaats van meestergast voor je in mijn werkplaats.. En dan wou ik je nog iets zeggen : ik heb reeds dikwijls gezien dat Roosje en jij met elkaar goed kunnen opschieten Jullie hebben een oogje op elkaar, nietwaar ? Ik zou fier en gelukkig zijn de hand van mijn dochter in die van een zo flinke en dappere kerel als jij te kunnen leggen... Je bent welkom in mijn familie !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Ondanks de hitte gaat Kid Ordinn op inspektietocht.

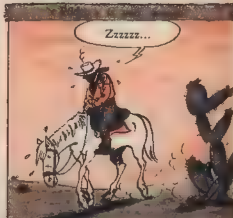

Wordt vervolgd

Een ... de albums ... Chick Bill en Kid Ordinn!

De erfenis

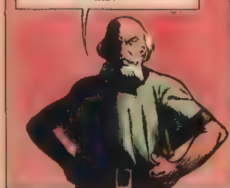
De twee vrienden van Harald zijn plotseling verdwe

Je moet wachten! Alles is me duidelijk geworden: de hoge tij heeft de ingang van de spelonk doen onder water lopen. Wanneer we op de lage tij wachten, zullen we je zoon en mijn vrienden terug vinden. Die werden waarschijnlijk door het water geblokkeerd, en zullen op een hoger gelegen punt van de spelonk hun heil hebben gezocht.

Angstig wachten de mannen op de lage tij. De ingang van de spelonk komt vrij...

Harald en zijn bewakers dringen de spelonk binnen...

Maar tot grote verbazing van de zeeheld is er geen spoor van de mannen te bespeuren.

…van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

… werden waarschijnlijk verrast door de hoge tij

(Word

DE KUIFJE'S BON

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST

- Om je kamer te versieren
- Om je album te illustreren
- Voor je kunstcursussen

Prachtige reproducties in kleuren van beroemde taferelen, formaat 21 x 27 cm. Zij zijn verkrijgbaar per reeksen van VIJF, in ruil van 200 Kuifje's punten

IETS VOOR JOU!

Twee zeer mooie reeksen zijn pas van de pers gekomen.

MAP 13 (XVIIe eeuw, reeks 5)
L. Lenain — De Boerenkar
P. Mignard — Anne-Bénédicte de Bourbon
G. Dumesnil de la Tour — De Bedrieger
N. Poussin — De Zondvloed
C. Lorrain — Odusseus bezorgt Chrysea aan haar vader terug.

MAP 14 — (XIXe eeuw, reeks 5)
D. Ingres — Zelfportret op vier en twintig jarige leeftijd
L. David — Bonaparte
E. Delacroix — Vrouwen van Algiers in hun woning.
G. Courbet — De man met de Pijp
Th. Géricault — Officier van de Bereden Jagers in de Aanval

ONZE ANDERE MAPPEN

MAP 1 — XVIIe eeuw, reeks 1 vijf Vlaamse taferelen
MAP 2 — XVIIe eeuw, reeks 2 vijf Hollandse taferelen
MAP 3 — XIXe eeuw, reeks 1 vijf Belgische taferelen
MAP 4 — Primitieven, reeks 1 vijf Vlaamse taferelen
MAP 5 — XVIIIe eeuw, reeks 1 vijf Franse taferelen
MAP 6 — XIXe eeuw, reeks 2 vijf Franse taferelen
MAP 7 — XIXe eeuw, reeks 3 vijf « Impressionisten »
MAP 8 — XVIe eeuw, reeks 1 vijf Italiaanse taferelen
MAP 9 — XVIe eeuw, reeks 2 vijf Vlaamse taferelen
MAP 10 — XVIIe eeuw, reeks 3 vijf Vlaamse taferelen
MAP 11 — XVIIe eeuw, reeks 4 vijf Hollandse taferelen
MAP 12 — XIXe eeuw, reeks 4 vijf Franse taferelen

...OOR JE BONS NAAR KUIFJE,
Dienst T
Lombardstraat, 24,
BRUSSEL.

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

HALLO, HALLO, HIER Luc Varenne

VERKOOP HET VEL VAN DE BEER NIET...

VERKOOP het vel van de beer niet vooraleer hij geschoten is! Dat zouden we de Fransen willen in de oren knopen want... Maar neen, beginnen we met het begin :

De Franse voetbalploeg komt naar de Heizel om een match te spelen tegen onze Rode Duivels. We ontmoeten de Fransen ieder jaar, net als onze Noorderburen trouwens, en vinden dat erg sympatiek. Dit jaar gaat het echter niet alleen om de match zelf; er hangt méér aan de sleutel. Wie de match wint, mag een reisje naar Stockholm maken om zich aldaar met het Zweedse nationaal elftal te meten. Het jaar 1958 is inderdaad niet alleen het jaar van de Wereldtentoonstelling, gehouden te Brussel, maar ook dit van de Wereldbeker voor voetbal waarvan de finale betwist wordt te Stockholm. In de eliminatiewedstrijden voor de beker slaagden de Rode Duivels er zowel als de Fransen in de dappere IJslanders te verslaan. Wij werden te Parijs gevloerd door de Fransen en moeten nu vanzelfsprekend trachten ons beste beentje voor te zetten

ONZE vrienden uit het zuiden zijn er heilig van overtuigd dat zij de match zullen winnen want, schrik niet, zij hebben met het oog op de finale reeds een opleidingskamp in Zweden gehuurd! Zij konden niet eens wachten tot de match van 27 oktober gespeeld was om tot die stap te besluiten, met andere woorden : ze hebben het vel van de beer verkocht voor hij geschoten is!

Bij het horen van dit bericht, werden we purperrood van verontwaardiging en hebben het uitgeschreeuwd : nog zijn de Rode Duivels niet verloren! Heel spoedig kwam de ontnuchtering en hebben we ons afgevraagd of ons elftal eigenlijk veel in de pap te brokken heeft? Helaas! Het botert niet best in onze voetbalsport. We zoeken « sterren », net als de Hollanders trouwens. Sedert zij geen Backhuys, Vente en Smit meer hebben is de nationale ploeg geen « schitterend geheel » meer. Italië verloor enkele van zijn knapste spelers in een vliegtuigongeluk en in Engeland gingen een reeks puiken voetballers op hun lauweren rusten : Lawton, Mortensen, Mannion, Brown, Swift. Engeland heeft natuurlijk nog zijn onverslijtbare Matthews.

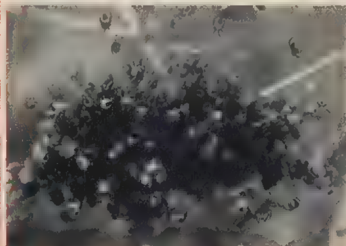
Chavès, Anoul, Mermans, Carré, Thirifays, Paverick, Meert, e.a., zijn van het groene veld verdwenen en we zijn heel arm geworden. Dat is echter nog geen reden om ons reeds bij voorbaat als verloren te beschouwen. De Rode Duivels zijn erg kittelorig en worden boos als men hen op de tenen trapt... Of ze zó boos zouden zijn, dat ze de slag op 27 oktober winnen? Dat ware te hopen en wij wensen het onze Rode Duivels van harte!

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

NOG IETS OVER SPINNEN

HET krioelt van spinnen in dat spinnet. De jonge spinnen wonen samen. Ze zijn heel braaf en hebben niet de minste lust met elkaar te vechten. Als ze groter worden, is het heel anders. Zij aarzelen dan niet elkaar op te peuzelen. Maar, eens volwassen blijven de spinnen niet in het familienet, ieder gaat zijn eigen weg op. De wijfjesspin schrikt er niet voor terug haar man op te eten indien de gelegenheid zich voordoet. Wist je dat sommige spinnen acht ogen hebben, andere zes of vier? Op het onderlijf van de spin bevinden zich zes kleine buisjes en daaruit loopt de spinmassa of de draad waarmee ze weeft. Een spin weeft er nooit in het wilde op los. Ze doet het met overleg, want ze weet dat haar spindraad niet onuitputtelijk is. Een dikke, doorvoede spin heeft veel weefstof, een spin die vasten moet, beschikt over veel minder materiaal en vermits er na zeven vette, zeven magere jaren kunnen komen, is ze altijd spaarzaam met haar weefstof

MACROFOTOGRAFIE FONCK

Volgende week : DE ZANDKEVER

WETENSCHAP EN AVONTUUR

GEVAARLIJKE BEROEPEN

1.

De mijnwerkers

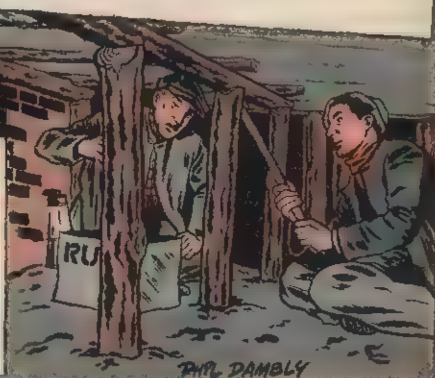
DUIZENDEN mensen wagen iedere dag hun leven om voor het welzijn en het komfort van anderen te zorgen. Meer dan eens per jaar zendt de radio het bericht de wereld in, dat tientallen onder hen de dood vonden diep onder de grond. Je hebt het geraden, het gaat hier over de ondergrondse mijnwerkers.

IN den beginne hadden de mijnwerkers een open lamp en deze lamp was de oorzaak van vele ongelukken. In 1815 vervaardigde de Engelsman Humphrey Davy de veiligheidslamp en zij betekende meer veiligheid voor de mijnwerker. Om te weten of er veel of weinig gas aanwezig was, beschikte men slechts over witte muizen. Stierven de muizen dan betekende dit : PAS OP... MIJNGAS !

HET mijngas doodde helaas niet alleen de witte muizen . Op 10 maart 1906 werden 1.176 mijnwerkers, ten gevolge van een grauwvuurontploffing, ingesloten in de mijn van Courrières (in het noorden van Frankrijk) .. Het was de grootste mijnramp die in de annalen opgetekend werd. Toen werd er ernstig aan gedacht maatregelen te nemen om het leven van de mijnwerkers te beschermen. Men zorgde voor luchtverversing en installeerde mijngasmeters. Het was verboden nog te roken in de mijn, er werden reddingsploegen gevormd en de jonge mijnwerkers werden opgeleid voor hun beroep. Tot dan toe werd dit gevaarlijk beroep van vader op zoon aangeleerd en doorgegeven.

DE jonge mijnwerkers krijgen thans in de opleidingscentra ook teoretische lessen en men brengt hen heel wat wetenswaardigheden over geologie, electriciteit en mechaniek bij.

Mijnwerkers die hun sporen verdiend hebben en de stiel door en door kennen, leren de beginnelingen hoe ze een mijngang moeten schragen en hoe ze een kolenlaag mogen loshakken. Eerst verrichten zij bovengrondse arbeid en pas dan dalen ze in de put. Dit neemt niet weg, dat het werk in de mijn nog steeds gevaarlijk is. Ieder jaar eist de mijn slachtoffers en Marcinelle ligt nog in ieders geheugen : 276 doden.

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : DE INVLIEGER

Deze ongewone opvoeding gaf aan Ludwig de onbehouwen manieren, die hij zijn heel leven lang zou bewaren.

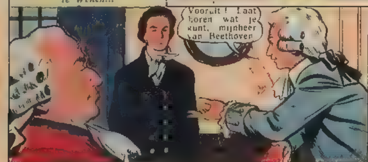

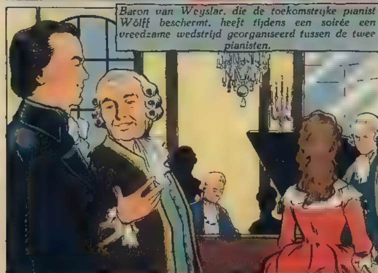

Beethoven wordt steeds wereldvreemder en vlucht de samenleving om in de natuur inspiratie te zoeken.

Op zekere dag ontmoet Beethoven de Franse ambassadeur Bernadotte..

En deze nachtelijke wandeling bezorgt ons dat onsterfelijk werk in Ut mineur, genaamd de « Mondscheinsonate »

Enkele tijd later...

Beethoven wijzigt zijn opdracht, en besluit zijn symfonie, om uiting te geven aan zijn verloren illusie, met een treurmarsj.

~~A Napoleon Bonaparte~~

Ter herinnering aa

een groot man

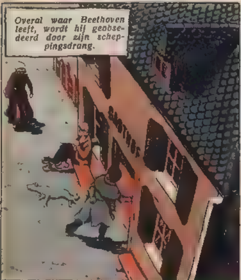

Wat wenst die vrouw? Waarom roept zij zo?
Kom er niet aan, alvorens ik alles opgetekend heb !

Sedert enkele maanden hoor ik zo'n vreemd gegons ..
Dat zal ongetwijfeld wat vermoeidheid zijn

Maar enkele tijd later...
Hoor eens, meester, hoe dat scherp fluitspel hier heerlijk klinkt !

Waar?... Ik hoor niets! Zou ik werkelijk... IK BEN DOOF, Ries! Ik ben doof! Kun je je voorstellen wat het betekent doof te zijn voor een man als ik ?

Voortaan is de grote geniale Beethoven eenzamer dan ooit.

Juist dan schrijft hij zijn grootste meesterwerk, de « Negende Symfonie » op tekst van Schiller

Teruggetrokken en eenzelviger dan ooit, hoort Beethoven alleen nog de stem van zijn inspiratie.
Kijk eens, wat een rare man!
Hij is gek !

Eindelijk wordt zijn « Negende Symfonie » uitgevoerd...

Er breekt een daverend applaus los, maar de geniale musicus hoort niet eens meer de toejuichingen

Uitgeput door een bitter en eenzaam leven, overleed Ludwig van Beethoven toen hij 57 jaar was. Hij liet 32 sonates na, 9 symfonieën, 17 quatuors en de opera « Fidelio ».
Mijn Heer en mijn God, ik vraag u maar een ding . laat mij nog werken om een beter mens te worden .
A'DANS

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE VERLOKKING VAN HET OOSTEN

IN de vierde eeuw hadden er volksverhuizingen plaats van Oost naar West, later kwam wat men noemen zou de « Drang naar het Oosten ». Vlamingen en Walen vestigden zich in Duitsland, Hongarije en nog veel verder. Men zong toen het lied « Naar Oostland willen wij rijden, naar Oostland willen wij gaan... ». In Oostland hoopten de uitwijkelingen « een betere stee » te vinden.

1. - SALADIN

HIJ heette Salah-ed-Din of Saladin. Hij werd meester van Egypte, Syrië en Mesopotamië. In 1187 overmeesterde deze Mohammedaanse leider het christen Jeruzalem. Voor Tiberiade versloeg hij het klein leger van koning Guy de Lusignan en nam deze laatste gevangen. Dan veroverde Saladin Jeruzalem, gooide de christenen er uit, liet het kruis neerhalen, vernielde de klokken en opende de moskeeën opnieuw. Over Jeruzalem schalden de trompetten « Allah il Allah ! ».

2. - DRIE KONINGEN

DRIE koningen van het westen legden toen voor een tijdje de hand in elkaar en besloten ter kruisvaart te gaan. Het waren Frederik Barbarossa van Duitsland, Richard Leeuwenhart van Engeland en Philips-August van Frankrijk. Zij gingen langs verschillende wegen. Barbarossa verdween in een bergstroom, maar de twee anderen kwamen ter bestemming.

3. - RICHARD KOMT !

DE kruisvaarders moesten hun plan, Jeruzalem te veroveren, opgeven. Zij belegerden St-Jean-d'Acre, versterkte stad en belangrijke haven. De belegering duurde twee jaar en de grote held van de strijd was Richard Leeuwenhart. Soms keerde hij uit de slag terug met zijn schild vol Saraceense pijlen, zodat het er uit zag als een speldekussen. Zelfs de Turken bewonderden hem. Tot een stout kind zeiden ze : « Wees braaf, want anders roep ik koning Richard ! ». Steigerde een paard, dan vroegen de Turken : « Heb je Richard gezien ? ». De stad viel in juli 1191. Het christen koninkrijk was tot op de helft geslonken, maar kreeg het eiland Cyprus bij.

4. - DE VIERDE

EEN vierde kruistocht werd georganiseerd door de paus Innocentius III. De kruisvaarders hadden schepen nodig en die kregen ze van de doge van Venetië, de 90-jarige Dandolo. Maar, helaas, Venetië droomde er van het keizerrijk van Constantinopel te veroveren en dacht niet aan Jerusalem. Deze kruistocht miste zijn doel.

5. - BAUDEWIJN IX

ONDER het voorwendsel de troonopvolging in het keizerrijk van het Oosten te verzekeren, vielen de kruisvaarders in het jaar 1204 Constantinopel binnen. Zij plunderden de stad grondig en op die fameuze Byzantijnse troon zetten zij toen een van hun beste ridders, Baudewijn IX, graaf van Vlaanderen, van Henegouwen en Namen. Hij werd « Latijns keizer » van Constantinopel. Een Belg op de mechanieke troon... de verlokking van het Oosten !

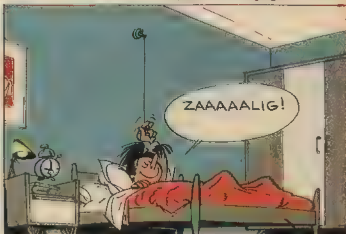

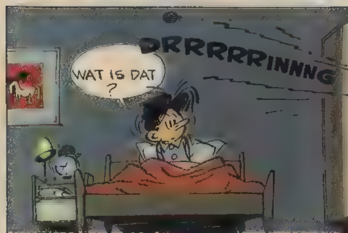
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

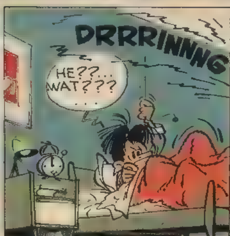

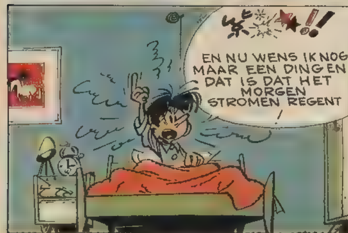

DE SAMOERAI van de zwarte zon

ROMAN VAN [illegible] — GEÏLLUSTREERD DOOR [illegible]

DE kopers van een jazzorkest goten een orkaan van tonen over de stille wijk. Iedere keer de deur van de herberg, op het einde van de kaai, open of toe sloeg achter de rug van een stroom klanten, hoorde men de muziek schetteren.

Marc Larcher stak een sigaret op alvorens zijn schreden naar de sombere doolhof van de opslagplaatsen te richten. Hij wierp een blik om zich heen en bewonderde de feeërieke baai; de lichten van Papeete schitterden in de lauwe nacht.

DE schoener van Marc lag voor anker aan het uiteinde van de rede. Diezelfde morgen had hij zijn lading kopra gelost, die hij van eiland tot eiland over heel de Polynesische archipel had geoogst. Bij het krieken van de morgen zou hij levensmiddelen inslaan en 's avonds in zee steken. Hij dacht aan de lange, vervelende weken die hij weer voor de boeg had. Hij zou van het ene eilandje naar het andere varen met als enig gezelschap een paar Polynesische matrozen. Met vlugge stap liep hij rond de opgestapelde kisten en tonnen die, door het feit dat ze met een enorm zwart zeil bedekt waren, op katafalken geleken. Het was erg donker. Hier en daar het gele, trillende licht van een elektrische lamp, die als een kleine, gele ster aan het uiteinde van een draad bengelde.

Plotseling verscheurde een ijselijke gil de stille nacht. Met een bijna instinktief gebaar greep Marc zijn enorme Luger, die hem nooit verliet en die hij droeg op Amerikaanse wijze, d.w.z. in een holster onder de arm opgehangen. Hij luisterde scherp en hoorde voetgetrappel en het lawaai van een gevecht achter een reusachtige kistenpyramide. Een tweede keer weerklonk de akelige gil door de nacht. De zeeman aarzelde geen ogenblik meer. Hij liep rond de opgestapelde kisten en zag enkele gestalten door elkaar wemelen. Zij hijgden en kreunden als houthakkers. Een man vocht tegen vier aanvallers die kleiner waren dan hij. Ze hadden hem overmeesterd en ze trachtten hem naar een grote Amerikaanse wagen te sleuren, die met gedoofde lichten enkele meters verder stond. Een ontvoering? Marc omklemde zij revolver vaster en riep :

— Laat die man los! Achteruit!

Even aarzelden de aanvallers. Dan draaiden twee van hen zich om. Alhoewel hun gelaat bedekt was met een sjaal, had Marc de indruk dat het Japanners waren. Het slachtoffer profiteerde er van dat de twee mannen hem los lieten om met een vreselijke zwaai van zijn armen de twee anderen van zich af te gooien. Zij rolden achterover op de grond. De man vluchtte als een hazewind en verdween in de doolhof van de opgestapelde balen en kisten. Marc had niet eens de tijd de vluchtende man met de ogen te volgen. Een schot weerklonk en een kogel zoefde rakelings langs zijn hoofd weg. Ogenblikkelijk ontdekte de zeeman de witte vlek van een hand, die zich opnieuw op hem richtte en hij schoot op zijn beurt bijna zonder mikken. Het schot knalde en werd onmiddellijk gevolgd door een kreet en een slag. De revolver was uit de hand van de man op de grond gevallen...

— Handen omhoog en waag het niet dat wapen op te rapen! beval Marc op een toon die geen tegenspraak duldde.

Na een sekonde aarzelen stelden drie van de korte, brede silhouetten zich met de armen boven het hoofd naast elkaar op. De vierde Japanner, want de zeeman was er thans van overtuigd dat hij met Japanners te doen had, sprong van de ene voet op de andere en omklemde de hand die gewond was door de kogel van Marc. Deze laatste hield zijn Luger nog steeds gericht op de vier aanvallers en riep :

— Een goede raad : ik schiet zonder verwittiging bij de eerste verdachte beweging... En ik schiet vlug en goed, dat hebben jullie wel kunnen merken. Zo. Nou gaan wij naar de post van de havenpolitie en daar kunnen jullie dan vertellen wat jullie hier doen!

★

Marc had de indruk dat zijn hoofd ontplofte. Zijn hals deed vreselijk pijn, het bonsde in zijn slapen. Hij wankelde en trachtte zich aan iets vast te klemmen. Een rode doek verblindde hem. Er volgde een nieuwe schok en het was alsof de hemel op hem instortte. Een hallucinante werveling nam hem mee en een laatste gedachte flitste hem als een bliksemstraal door het brein :

— De wagen... Ik had op de wagen moeten letten... Er zat nog iemand in...

Dan stortte hij bewusteloos neer...

★

HIJ had de indruk van ver, zeer ver onder water terug op te stijgen. Onder zijn oogschelen werd het groen schijnsel te midden van het zwart, waarin hij zo lang worstelde, duidelijker. De oppervlakte was niet ver meer en hij wendde wanhopige pogingen aan om ze te bereiken. Het was net of zijn hals was uit lood en aan de basis van zijn schedel voelde hij een doffe, borende pijn, die hem belette zijn gedachten samen te rapen... Hij opende de ogen, maar moest ze dadelijk weer sluiten. Hij duizelde. Alles draaide rond hem in een schrikaanjagende maalstroom van licht en schaduw. Hij betastte zijn schedel met de hand. Toen hij ze terug trok, voelde hij bloed. Het maakte hem op slag klaar wakker en met een bovenmenselijke inspanning kroop hij overeind. Hij wierp een blik in de ronde. Het was nacht, een gele elektrische lamp wiegde op en neer en gaf hem een wee gevoel in de maagstreek. Daar stond de pyramide kisten. Met veel moeite kon hij zijn gedachten ordenen. Hij herinnerde zich het gevecht, de Japanners, de auto en dan de slagen in zijn hals. Wankelend stond hij op. Hij bemerkte zijn revolver en greep die. Van zijn aanvallers was er geen spoor meer en de auto was verdwenen.

— Dat zal me leren me te moeien met dingen die me niet aangaan, murmelde hij. En dat alles om een dienst te bewijzen aan een vagebond die mij niet eens heeft bedankt, die gevlucht is als een haas en me alleen liet met zijn aanvallers. Die man had beslist geen zuiver geweten. In ieder geval zal ik voortaan op mijn hoede zijn voor auto's die leeg schijnen...

Marc begaf zich op weg. Zijn benen gleden onder hem weg en hij had de indruk dat zijn hoofd zo dik was als een pompoen. Zwijmelend als een dronkaard bereikte hij eindelijk de houtwerf. Daar lag zijn schoener gemeerd. Het schip wiegde lui op de golven, de masten rezen met hun

vele touwen, die er uit zagen als een zwart spinnet, op naar de fluweelblauwe hemel. Er was slechts een matroos aan boord en die sliep vooraan onder het opperdek. Het was onnodig hem te wekken. Marc stapte op de smalle loopbrug. Hij was duizelig, wankelde en het scheelde geen haar of hij viel in het zwarte water. Hij hield zich vast aan de koorden en bereikte zo de stuurplecht waar hij een verbandzakje vond. Hij haalde er watte, een fles alkohol en windels uit. Toen hij de in alkohol gedrenkte watte op de wonde legde, kreet hij het bijna uit. De alkohol veroorzaakte een ondraaglijke pijn en in twee geplooid kreunde hij een tijdlang. Langzamerhand verdoofde de pijn. Hij kon de grote wonde aan de schedelbasis uitwassen. Hij lei er een dikke bussel verbandgaas op, die hij bevestigde met kleefband. Zijn hoofd deed nog steeds vreselijk pijn, maar hij voelde zich nu in staat na te denken over het zonderling avontuur dat hem overkomen was. Het was duidelijk dat het geen gevecht was geweest tussen zwervers of dronken matrozen. Wat wilden de vier van de man die hij redde, en die vluchtte zonder om te kijken en zonder het ook maar te proberen hem een helpende hand te reiken? Waarom verdween die kerel zo haastig? Marc haalde de schouders op. Het was misschien veel beter nu te slapen...

Hij maakte zich gereed om naar het tussendek te gaan en had juist de stormlamp op de stuurplecht uitgeblazen toen hij schrok en stokstijf bleef staan in de duisternis. Hij spitste de oren en luisterde naar de geruchten die van buiten kwamen... Weer hoorde hij dat zacht geschuifel, dat hem daareven opgevallen was. Iemand sloop aan boord en die iemand trachtte geruisloos het luikgat te bereiken. Marc hield zijn adem in, greep zijn Luger en opende de deur op een kier. Een fraktie van een sekonde later zag hij hoe een hoge, in twee geplooide gestalte zich een weg baande door de wirwar van koorden en dan plotseling verdwenen was alsof hij door een valluik was gezakt. De man was de smalle, steile trap afgedaald die naar het tussendek leidde... De zeeman klemde zijn revolver stevig in de vuist, overmeesterde de pijn die zijn schedel martelde en liep op zijn beurt naar het luikgat...

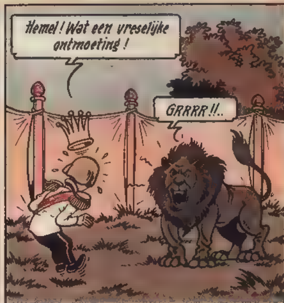
Volgende week :

DE MAN VAN CORREGIDOR

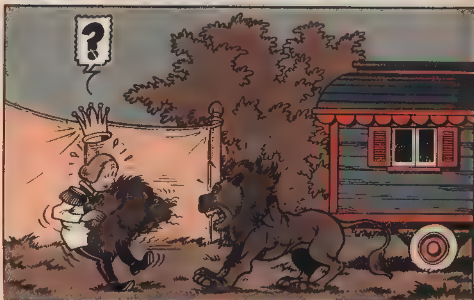
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

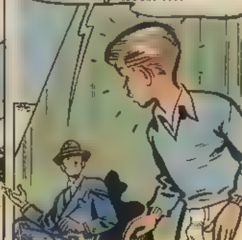
JARI en de KAMPIOEN

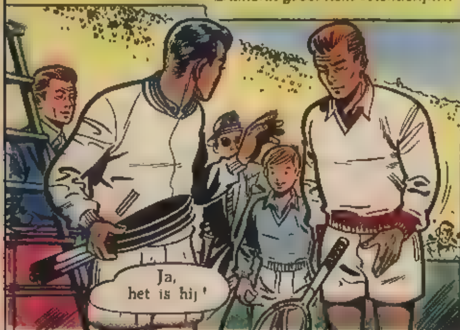

door RAYMOND REDING

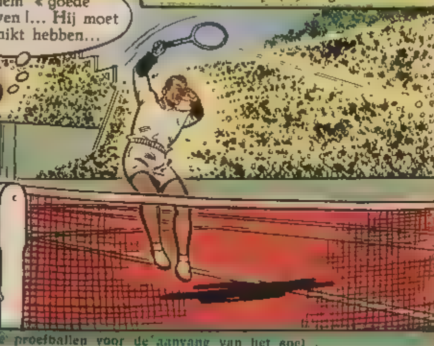

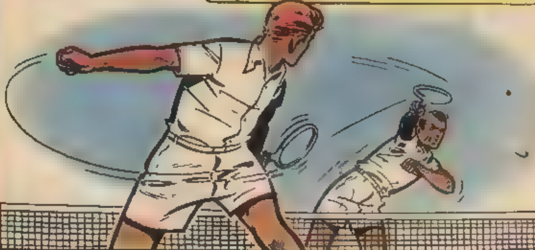

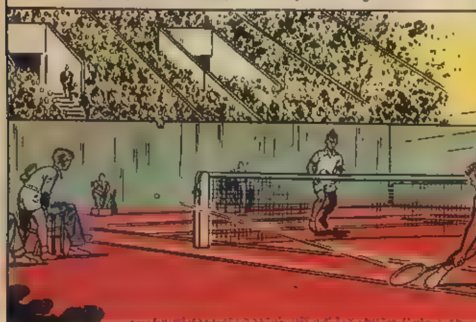

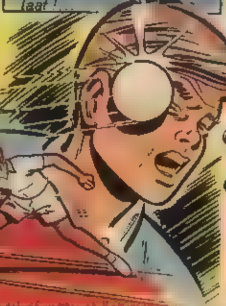

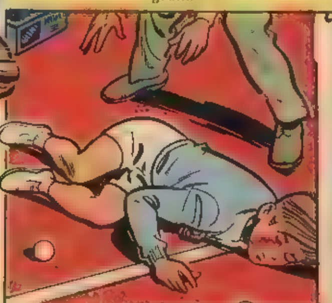
(1) Knock-up : de proefballen voor de aanvang van het spel .

(Wordt voortgezet)

OPERATIE JUPITER

door A.WEINBERG

De politie werd verwittigd door de gele raket en reikt Dan een helpende hand...

(Wordt voortgezet.)

WE HELPEN DE KEIZER

HIRO-HITO, de keizer van Japan, lijdt aan de maag en zijn geneesheren hebben hem een zeer streng dieet voorgeschreven. De arme man mag niets anders eten dan groenten en alleen nog warm water drinken. Om hun gehechtheid aan de keizer te bewijzen, hebben 125.000 Japanners besloten het keizerlijk dieet te volgen en ook niets meer te eten en te drinken dan groenten en warm water. Smakelijk!

WAT IS DAT VOOR 'N DING?

IS het een reddingssloep overtrokken met een zeil, een zakduikboot of een boei? Neen, het is een mobiele observatiepost, die gebruikt wordt door de verkenningstroepen van de Amerikaanse marine. De sloep wordt in zee gelaten in de nabijheid van de vijandelijke kust en de observators kunnen zien zonder zelf gezien te worden. De twee foto's verklaren hoe. Boven: Men zou zeggen dat het een wrak is... Onderaan: Plotseling gaat het omhoog en er komen soldaten uit. Bij de oever hebben zij het bootje omgedraaid en ze klemmen zich aan de omgekantelde sloep vast. Deze is zodanig gebouwd dat ze met hun hoofd uit het water blijven, dat ze kunnen ademen en het landschap ongemerkt in ogenschouw kunnen nemen...

NOG DRIE WEKEN EN DAN VOLGT ONZE GROTE PRIJSVRAAG

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 855.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe,
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

DE POST

VAN KLEUREN GESPROKEN

HET stadsbestuur van Singapore kondigde onlangs af, dat alle appartementen in de stad voortaan in zwart-wit moesten geschilderd worden. De Chinezen wilden daar niets van horen en besloten hun huur niet meer te betalen.

— Zwart en wit zijn rouwkleuren en wij willen niet in het voorgeborchte van de hel leven! riepen ze verontwaardigd.

De stadsautoriteiten moesten ten slotte het hoofd buigen. De appartementen zullen voortaan in het geel geschilderd worden. Dat kon niet missen!

NOOIT TEVREDEN!

JANTJE komt naar huis met een blauw oog en zegt tot zijn moeder:

— Een grote slungel heeft me geslagen, mama.

— Geef die jongen morgen een taart dan wordt hij vast je vriend.

De volgende dag neemt Jantje een taart mee en komt naar huis met een tweede blauw oog... Moeder vraagt:

— Wel? Heb je die jongen de taart niet gegeven?

— O ja, maar hij wil een andere taart.

TOKIO GROEIT

LONDEN en New York zijn niet meer de twee grootste steden ter wereld, want Tokio is hen over het hoofd gegroeid. De Japanse hoofdstad telt 8.472.000 inwoners, die rijden met 240.000 auto's, 860 bussen en 12.450 taxi's, zonder te spreken van de metro. 22.334 politieagenten regelen er het verkeer. Iedere maand worden er 400 buildings gebouwd. De bevolking van Tokio groeit aan met 180.000 koppen per jaar, zodat de stad heel waarschijnlijk in 1970 tien miljoen inwoners zal tellen.

ZEE, VIS EN GALLIE

TER hoogte van de Hyerische eilanden (Frankrijk) vonden duikers honderden amfora's, die in het wrak van een Romeins schip op een diepte van dertig meter in zee rustten. Volgens de specialisten waren deze amfora's op het ogenblik van de schipbreuk gevuld met viskonserven, bestemd om de troepen van Cesar te ravitailleren, die toen Gallië overrompelden.

Tilion

DE LUCHTSPRONG

LUITENANT Sidney Hugues, een Engels piloot haalde in Amerika een stout staaltje uit. Zijn vliegtuig vloog slechts op 2 meter van de grond met een snelheid van 210 km per uur toen hij zijn schietzetel deed werken. Hij werd 20 meter hoog geslingerd. Hugues opende zijn valscherm en kwam zonder schrammetje veilig op de grond neer. De toeschouwers stonden paf.

OM DE GOEDE ZAAK TE DIENEN

VIJF Amerikaanse burgers waren enkele weken geleden in een zaal van het gerechtshof van Newark lustig aan de borrel, en zij werden bovendien nog gefeliciteerd. Waarom? Wel, zij moesten onderzoeken of de Drunkometer — het toestel dat de politie gebruikt om de graad van

dronkenschap te meten bij automobilisten die de verkeersreglementen hebben overtreden — wel goed werkte. Het experiment werd met sukses bekroond, alhoewel een van hen na zijn elfde whisky nog geen enkel teken van dronkenschap gaf. Tegen zoveel hardnekkigheid moest de Drunkometer het blijkbaar afleggen.

ROKEN IS VERBODEN

HET gebeurde in India in een trein. Een reiziger stapte op en begon te roken. Zijn buren zeiden hem dat ze de rook van de tabak niet verdroegen, maar de roker dampte als een schoorsteen en trok zich van zijn buren niets aan. Een man stond op en vroeg de roker zijn sigaret te doven. Toen deze weigerde, gebruikte hij zijn stok... Hoe het gevecht is afgelopen, weten wij niet. Roken schijnt in India werkelijk gevaarlijk te zijn.

HET RIJDEND HOSPITAAL

DE universiteitskliniek van Heidelberg kreeg een rijdend hospitaal. Zodra er een ernstig incident gemeld wordt, springen een chirurg, twee assistenten en twee verpleegsters in een vrachtwagen, die volledig ingericht is om gewonden te opereren en te verzorgen. De gewonden ontvangen nu ter plaatse de nodige zorgen. Op deze wijze zullen er heel wat mensenlevens gered worden.

Geen grapjes

EEN gekende Britse impresario reisde met een vliegtuig van de Air France. 's Morgens bracht de steward hem een ontbijt, bestaande uit een tasje koffie en een paar broodjes. De impresario haalde de neus op en zei:

— We zijn toch bijna in Frankrijk, het land van de gastronomie. Ik verwachtte me aan kaviaar en champagne!

De steward boog zwijgend en kwam een paar minuten later terug met het gevraagde. De impresario maakte grote ogen en zei:

— Flauw! Die Fransen kunnen geen grapje verdragen als het om hun hooggeroemde keuken gaat!

STEEDS MEER NIEUWE WEGEN

IN de Verenigde Staten werden er plannen gemaakt voor een heel nieuw wegennet. In 1972 zal de U.S.A. beschikken over 65.000 km autosnelweg, die 42 hoofdsteden met elkaar verbindt en 90 steden van meer dan 50.000 inwoners.

ANTWOORD OP DE TEST

Ben je gierig?

10 JA: Jij bent echt gierig. Waar moet dat heen?

VAN 7 TOT 9 JA: Je geeft niet makkelijk geld uit. Foei, je mag niet zo gierig wezen!

VAN 4 TOT 6 JA: De ware rijkdom bestaat niet in geld. Zou je het niet prettiger vinden dat wat je hebt met anderen te delen?

VAN 1 TOT 3 JA: Je geeft geld uit als het nodig is.

0 JA: Je bent helemaal niet gierig. Zo is het best!

WAREN DE MARSBEWONERS UITGENODIGD?

CECIL B. de Mille, de beroemde Amerikaanse regisseur is 75 jaar. Hij voelt zich echter nog jong en fit en is er van overtuigd dat hij nog veel films zal maken. Hij is nog maar aan zijn zeventigste... De regisseur verklaarde dat, naar zijn berekening, niet minder dan drie miljard, tweehonderd veertien miljoen zeshonderd vier en zeventig duizend tweehonderd achttien personen zijn films hebben gezien. Meer dan anderhalve keer de wereldbevolking dus! Misschien had Cecil B. de Mille ook de bewoners van Mars uitgenodigd...

COKES IN STOCK

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

DOOR HERGÉ

Op de « Ramona », nadat kapitein Haddock de zwarte passagiers de huid heeft vol gescholden...

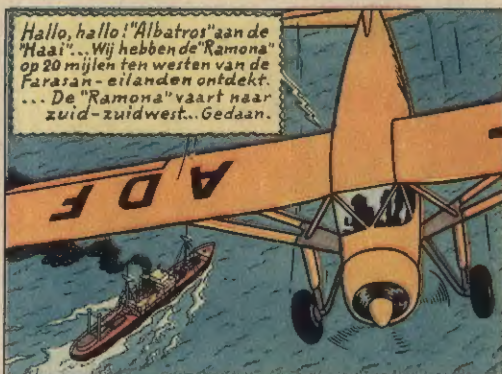

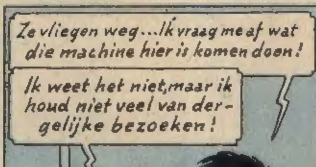

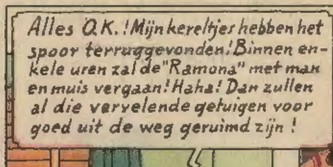

(Wordt voortgezet.)